

Kolding, den

24. november 2008

**OPRÅB – KRIMINALREFORM med efterfølgende underskriftsindsamling.
Til "Græsrodderne" i Cafè Exit, til Folketingets medlemmer af Retsudvalget
og til Direktoratet for Kriminalforsorgen!**

På baggrund af en personlig opfordring den 23. november 2008 fra Karina Lorentzen, Kolding, MF (SF) om at fremsende et ideoplæg til en kriminalreform, udfærdiges denne skrivelse af undertegnede og udsendes sammen med Cafè Exit, Saxogade 5, 1662 København.

Tak om alle danske politikere vil tage godt imod denne skrivelser indhold og gøre noget ved sagen i NUTID. En ny kriminalreform skal gøre en total forskel for de mennesker, der ikke kender "En Udvej" efter deres fængselsophold.

Vi må desværre erkende, at der er mange misbrugere, der netop er kriminelle, fordi de ikke kender nogen "Udvej". De kender godt nok vejen ud af fængslerne, for den har mange af dem gået før, men de har reelt ikke "En Udvej", en alternativ livsstil til det kriminelle miljø, der skævtrækker dem.

Det nytter ingenting at børste tænder 20 gange om dagen, hvis det er en rodbehandling, der er behov for.

I de indsatte, kriminelles liv, er der et stort, årelangt og skrigende behov for en seriøs "rodbehandling."

Det kræver en helt ny lovgivning og værdisætning omkring Direktoratet for Kriminalforsorgens arbejde blandt kriminelle.

I skrivelseren her beskæftiger vi os med de kriminelle, der afsoner deres domme i fængslerne og ex-indsatte.

Som tidligere politimand med virkeområde i ordenspolitiet og kriminalpolitiet fungerede jeg periodisk som vagthavende i ordenspolitiet med ansættelse i København og Kolding fra 1963 til 1981. Jeg fik tre års orlov, da jeg søgte ud af politiet for at være fuldtids leder i Quo Vadis Behandlingsarbejdet. I godt 25 år var jeg forstander i det af Vejle Amt og Kolding Kommune godkendte behandlingshjem for narkomaner og alkoholikere og kriminelle, hvor behandlingshjemmet også fungerede som surrogatfængsel. Samtidig med var jeg gennem 17 år tilsynsførende for hårdt belastede kriminelle. Jeg er nu pensionist og frivillig konsulent for Behandlingshjemmet Shalom i Randers, der også samarbejder med Kriminalforsorgen vedrørende afsoning på Shalom i henhold til straffuldbyrdslovens § 78.

Vi er rigtig mange i vort land, der kan bevidne, at det nuværende fængselssystem er skruet meget dårligt sammen, fordi det grundlæggende fastholder de indsatte i kriminalitet. Derfor behøver vi en folkerejsning for at få tilstanden ændret. Det nuværende

system er baseret på straf, hævn og opbevaring af dømte – i stedet for rehabilitering. Det er helt i orden, at kriminelle skal have deres straf, men de bliver ikke blot straffet én gang, men flere gange for samme overtrædelse. Disse mennesker, hvoraf nogle måske er sindslidende, ADHD - ramte, hvor de fleste lider af store omsorgssvigt, er landsmænd, der ikke har eller har haft en ærlig chance for at skifte spor, fordi vort samfundssystem ikke vil hjælpe dem. I stedet opbevarer samfundet dem i bure, hvor de indvendig rådner op, uden at deres eget land, Danmark, gør noget for dem, mens man har dem i sin varetægt. (Efterhånden har vort samfund indset, at man skal gøre noget og hjælpe de voldelige mænd/kvinder, der lever i voldelige ægteskaber – det samme niveau bør gælde, når det drejer sig om kriminelle, der afsoner deres dom i fængslerne.)

De indsatte straffes først med et fængselsophold. Dernæst opkræver man store pengebeløb af dem for udgifterne til deres fængselsophold, ofte så store beløb, at de kriminelle ikke har nogen mulighed for at betale staten beløbene. Resultat: De kommer i endnu mere gæld. En skrue uden ende, og flere foretrækker at blive pensionister, så staten ikke kan opkræve så store beløb af dem. - Endvidere har adskillige fanger dummebøder/gæld til andre kriminelle udenfor. Bagmænd står ved arrestdøren, når de slipper ud. Her får den løsladte måske en pistol, eller et ultimatum med krav om, at den løsladte øjeblikkeligt skal begå økonomisk kriminalitet måske et bankrøveri for at overleve og for at betale sin gæld til den kriminelle bande, vedk. er i lommen på. Desuden straffes afsonerne i deres familier, hvor især deres børn lider – man får aldrig brudt al den dårlighed, som det kriminelle miljø medfører – uden en helt ny kriminalreform .

Det er her det forventes, at den danske stat gennem lovgivning og velvilligt, politisk reformarbejde vil skride til handling og hjælpe de indsatte med at bryde gammel adfærd. Langtidsfangerne vænnes i det nuværende system til fængslerne, som de ikke kan komme ud af, før de har en bolig, og de kan ikke få en bolig, før de kommer ud – Der er ingen fremtid for de indsatte på den elendige måde.

Måske kommer 20 % ud af deres kriminelle løbebane, fordi nogle narkomaner bliver stoffri i fængslerne og har måske en familie eller et sikkerhedsnet, som hjælper dem, men 80 % forbliver fastholdt i råddenskab. Dette skal altså ændres.

Der kan henvises til et (dansk)canadisk system. Dette canadiske fængselsystem er skabt og etableret af den danske, tidligere fængselsinspektør på Kragsskovhede Statsfængsel, Ole Ingstrup. Han kunne ikke acceptere det danske system bag murene, hvorfor han emigrerede til Canada. Her blev han ansat i det canadiske fængselsvæsen. Efter to-tre år blev han den øverste chef (commissioner) for den føderale kriminalforsorg i Canada, fordi han indførte det unikke fængselsystem, som mange landes fængselsvæsen er i dag valfarter til. Der er tilbagefaldsprocenten det modsatte af det danske, nemlig nede på 20 %, mens 80% af de indsatte bliver rehabiliteret og fri af kriminalitet.

Det er et håndgribeligt system, som danske politikere bør kaste deres blik på, så det hurtigst muligt kan kopieres til danske forhold. - Det er udelukkende et spørgsmål om vilje.

Hermed følger et forslag til en dansk projektbeskrivelse kaldet "En Udvej". Motto for projektet: "Jeg var syg, fremmed og i fængsel – og I tog jer af mig". Projektet bør være en parallelbehandling til behandlingen af narkomaner på Kongens Ø med særskilt ansatte socialpædagoger/rådgivere, der ikke er ansatte som fængselspersonalet. Det vil sige, at der er tale om ekstra ansættelser:

Allerede nu bør der straks etableres og igangsættes en behandling af de indsatte, der giver udtryk for, at de ønsker at bryde deres kriminelle løbebane ved at deltage i projektet "En Udvej". De indsatte, der vil deltage i projektet får følgende fire fordele. Punkterne 2) og 3) er allerede delvist i anvendelse i Kriminalforsorgens regi.: 1) De får en gældssanering, så de ikke skylder staten nogen penge, når de løslades./De folkevalgte har vanskeligt ved at afstå fra den 300-årige gamle lov om straffesagsomkostninger, fangers betaling for afsoningsperioden, fordi de udestående beløb er indregnet i statsbudgettet og en sådan eftergivelse frygtes at medføre en økonomisk sneboldeffekt/. - 2) Senest en uge efter at de har givet deres skriftlige tilsagn om at de vil deltage og gennemføre projektet "En Udvej", skal de have en samtale med en af de nye socialarbejdere i deres fængselsafdeling, hvorunder der skal lægges en handleplan for den enkelte indsatte i fængslerne. Denne handleplan skal den indsatte være enig i, og handleplanen skal være underskrevet til påbegyndelse efter en måned fra første møde. 3) Den indsatte skal have mulighed for et praktisk, meningsfyldt og aflønnet arbejde efter to måneders forløb efter første møde. Den indsatte skal gradvist vænnes til at arbejde uden for fængslet i en ca. 9 måneders periode før løsladelsen. 4) I den periode skaffes der den indsatte en selvstændig bolig eller frivillig anbringelse over serviceloven i et behandlingshjem, halvvejshus eller i familiepleje for i en overgangsperiode at støtte op om den ex-indsatte. Punkterne 2) og 4) er et Must.

Det er således en nødvendighed, at der i hvert eneste fængsel i Danmark skal være en særskilt afdeling for indsatte, som vil bryde med den kriminelle løbebane og arbejde sammen med socialvennerne i projektet "En Udvej". Dette projekt, der har til opgave under nogle krav og regler at samarbejde med de indsatte, vil med chancen for en udvej for den tidligere kriminelle fjerne den bitterhed, som de indsatte i dag føler over for systemet og sig selv. Det vil fjerne deres unødvendige gæld til staten, samt fjerne muligheden for straks at være i lommerne på tidligere kriminelle miljøer/bander/bagmænd – fordi de er frie og uafhængige.

Der er i dag nogle få grupper rundt om i Danmark, der samtaler og arbejder for dette eller lignende projekter. De grupper vil gerne stille sig til rådighed for de indsatte i udslningsfaserne. Her skal blandt andet nævnes arbejdet i Café Exit, Saxogade, København, (der er et projekt, der er økonomisk støttet med 4,3 millioner kroner af Arbejdsmarkedsstyrelsen, AMS). Cafe Exit er et netværk for ex-indsatte og indsatte i fængslerne samt et led i de fængsledes rehabilitering. Der er flere gode kræfter i cafeens styregruppe, men her skal blot nævnes en enkelt af kontaktpersonerne, komponisten, ildsjælen og lederen af Vridsløselille fangekor, Louise Adrian. Organist i Vridsløselille Statsfængsels kirke, Louise Adrian, har netop den 30. oktober 2008 efter indstilling fra medlemmerne i fangekoret modtaget Spil Dansk Dagens Ildsjælspris på

10.000 kroner. Dette er effektueret, fordi fondsmedlemmerne forstod, at medlemmer af fangekoret mener, at hun med sin idè og engagement har gjort mere for fangerne, end Direktoratet for Kriminalforsorgen lovmæssigt har haft mulighed for at gøre for dem i mange år. Personerne i de omtalte netværksgrupper ved ganske udmærket, at det ikke er marmorkugler man leger med, og de er parate til at holde deres ord/holde aftaler og ikke springer fra, når besværlighederne serveres fra ex-indsattes side. I Karlslunde Strandkirke (en folkekirke med over 400 kirkegæster hver søndag) er der ved at blive dannet 7-familie-grupper, hvor syv familier sammen tager ansvar for én løsladt tidligere kriminel, som har fået arbejde. De vil på skift daglig holde kontakt med den pågældende ex-indsatte, så denne har sit eget ønskede netværk i sit nye liv.

Problemet for de kriminelle er blandt mange andre, at vort samfund generelt ikke betragter ex-indsatte som fuldgyldige samfundsborgere. De kriminelle har ikke fået lov til at have samme værdi for samfundet som en velbetalt, velfungerende arbejder eller direktør. Der er stadig stor forskel på Kong Gulerod og én, der er gået kon(g)kurs i livet og endt i fængsel, men realiteterne viser os, at der i virkelighedens verden ofte ikke er ret langt fra Kong gulerod til kon(g)kurs. Alle slags mennesker kan falde i et hul.

Vi og politikerne skal drage omsorg for, at samfundets syn ændres, så alle mennesker er lige meget værd. Alle mennesker har en guddommelig, unik værdi i sig selv, og ikke blot på grund af et eller andet, de kan præstere. Ikke alle mennesker har haft samme muligheder. Vi skal skabe muligheder, liv med indhold og en udvej for hinanden.

Vore folkevalgte politikere har til stadighed en speciel, bunden opgave:

De skal gøre det lettere for mennesker at leve!

Det vil alle vi andre gerne hjælpe dem med og opmuntre dem til.

Den indsatte skal have noget positivt at komme ud til. Danmark er et yndigt land, også de løsladte kriminelle skal have lov til at komme ud efter deres afsoning af straffen og erfare, at vort land i praksis også fungerer som: Et yndigt land!

Det er beviseligt, at mennesker bedst kan bryde dårlige vaner, når man får noget, der er bedre, end det, man har i forvejen.

PS. Statsfængslet i Vridsløselille har i øvrigt fået sit navn, fordi muligheden for at vriste sig løs fra det danske fængselssystem er så lille!

Med venlig hilsen

Johannes Kirk Søndergaard
Enebærparken 146, 6000 Kolding
7556 7209

Brug venligst muligheden for at underskrive elektronisk:
onlineunderskrifter.dk/web/KRIMINALREFORM

Underskriftsmuligheden elektronisk er oprettet fredag den 5. december 2008